

[Formanden.]

I skrivelse af dags dato anmoder handelsministeriet om, at der må blive valgt et nyt medlem af overbevillingsnævnet i stedet for fhv. folketingsmand, rektor Karl Olsen, der har ønsket at udtræde af nævnet.

Efter at der er meddelt medlem af folketinget *Kai Moltke* orlov, vil der være at foretage valg af et nyt medlem til folketingets valutaudvalg og valg af en ny stedfortræder til det udenrigspolitiske nævn samt til udvalget til at følge regeringens forhandlinger om Danmarks optagelse i Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Til nyt medlem af folketingets valutaudvalg har vedkommende gruppe udpeget *Aksel Larsen*, til ny stedfortræder i det udenrigspolitiske nævn er udpeget *Morten Lange*, og til ny stedfortræder i udvalget til at følge regeringens forhandlinger om Danmarks optagelse i Det europæiske økonomiske Fællesskab er udpeget *Zastrau*.

Jeg udbeder mig tingets samtykke til at lade de nævnte valg foretage i indeværende møde. Dersom ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

De pågældende er herefter valgt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om hunde.

Lovforslaget har to hovedformål: dels at dæmme op for omstrejfende hundes skadevoldende virksomhed, dels at indføre forbud mod lænkehunde.

I en række henvendelser fra Landsforeningen Fåreavlens Fremme, De samvirkende danske Landboforeninger og Dansk Jagtforening blev spørgsmålet om at sætte ind over for de omstrejfende hunde rejst over for justitsministeriet. Disse henvendelser gav anledning til, at justitsministeriet anmodede politimesterembederne om oplysning om antallet af hundeoverfald i årene 1951-56. Af de indkomne oplysninger fremgik, at der i den nævnte periode var anmeldt ca. 3 450 overfald af hunde på

andre dyr, og at ca. 20 400 dyr blev bidt ihjel ved disse overfald eller måtte slås ned. Over 75 pct. af overfaldene var sket på landet. På denne baggrund har man ment at burde gennemføre visse foranstaltninger, der kan medvirke til at opnå en begrænsning af antallet af hundeoverfald på landet. Disse foranstaltninger er først og fremmest en forhøjelse og omlægning af hundeafgiften i sognekommunerne, der søger at tilskynde folk til at holde små hunde, og en udvidelse af det uden for byer og bymæssige bebyggelser gældende forbud mod, at hunde strejfer om. Dette forbud har hidtil kun været gældende i tiden fra den 15. marts til den 15. september, men det udvides nu til at gælde hele året.

Spørgsmålet om forbud mod at holde lænkehunde er rejst over for justitsministeriet i en henvendelse fra Hunde-Journalen og Se og Hør, der har indsamlet 40 377 underskrifter til støtte for, at der i overensstemmelse med en af World Federation of the Protection of Animals vedtaget resolution indføres et sådant forbud. Man kunne rent umiddelbart synes, at dette forbud kan komme i strid med bestræbelserne for at hindre hundenes omstrejfen. Dette mener jeg dog ikke er rigtigt. Det vil være muligt for en hundeejer ved andre foranstaltninger end lænkning at hindre, at hans hunde strejfer om.

Herudover har man benyttet lejligheden til at foretage en forenkling og ajourføring af lovens regler. Jeg skal her indskrænke mig til at nævne et par enkelte mere betydningsfulde punkter.

Hundeafgiften er stort set ikke ændret siden hundeloven af 1925, idet hundeloven af 1937 kun forhøjede afgiften i en enkelt situation, nemlig hvor der i en husstand holdtes mere end én hund. Under hensyn til den stedfundne prisudvikling foreslås det derfor for hele landet at forhøje hundeafgiften.

Efter de gældende regler er besidderen af en hund pligtig at erstatte den skade, hunden forvolder. Pligten til at holde hunden ansvarsforsikret indtræder imidlertid først samtidig med pligten til at anmelde den til hunderegistret, d. v. s. når hunden er 4 måneder gammel. Dette har i flere tilfælde givet anledning til uheldige resultater. Er en skadevoldende hund ikke for-